

Заркова. Вие знаете какъ да я наредите . . . Ахъ, колко хубаво ще бжде. Трѣбва ли да напишемъ условията?

Шайновъ. Нѣма нужда. Азъ ще я наредя така, че паритѣ ще бждатъ броени веднага и ще си получатъ дѣла.

Заркова. Както намѣрите за добре.

Шайновъ. Разбира се, това е началото. Азъ искамъ да останемъ добри другари и въ бждаще. Градинаровъ е първата жертва. Следъ него ще гледашъ и другъ да се хване на вждицата. Пъкъ трети, четвърти . . .

Заркова. Това не ми е идвало на умъ! Ахъ, това е отлично!

Шайновъ. Не питай старо - а патило. Презъ насъ минаватъ какви не работи. Ето дори още единъ планъ.

Заркова. Именно?

Шайновъ. Ще замотаешъ нѣкоя умна гжска. Само, че той ще знае, че си омжжена. Като го поумотаешъ, ще го поканишъ една нощъ въ квартирата си. Разбира се, ще му кажешъ, че мжжъ ти е въ командировка. На опредѣления часъ азъ ще дойда като твой мжжъ. Ти ще го скриешъ въ гардероба си. Азъ като законенъ съпругъ, ще ти се скарамъ, ще се развикамъ, ще извадя револверъ... и като го изкарамъ изъ гардероба, ще го принудя да подпише чекъ.

Заркова. А, чудесно, чудесно!

Шайновъ. Така е! Така ще научимъ тия разгашени милионери какъ да заплащатъ за тичането си по чужди жени.

Заркова. (Скача и му стиска ржцетѣ) Не знаемъ какъ ще ви се отплатя! Че така както